

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.361/2013/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év március hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2014. március hó 20. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év május hó 28. napján kelt 24.B.754/2010/92. számú ítéletét az I.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

Az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket

folytatólagosan elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (6) bekezdés b./ pont, I. 1-4. tényállások),

csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (6) bekezdés b./ pont, I/III. tényállás),

folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (5) bekezdés b./ pont, II. 1-5. tényállások),

csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (5) bekezdés b./ pont, II.6. tényállás)

társtettesként elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a./ pont, IV. tényállás) és

bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk.345.§, IV. tényállás) minősíti.

Az I.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az I.r. vádlott az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a magánfél részére a 28.000.000 (huszonnyolcmillió) Ft tőke után a 2001. december 12. napjától számított törvényes kamatot is köteles megfizetni.

Az ítélet bevezető részében feltüntetett tárgyalási napok között a 2013. január 21. napját január 11. napjára helyesbíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma pontosításra került.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az I.r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.B.80.066/2006/71. számú ítéletét a Fővárosi Bíróság a 2010. január 14. napján kelt 25. Bf.6499/2009/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte. A megismételt eljárásban a kerületi bíróság az ügyet áttette a Fővárosi Bíróságra, ahol 24.B.754/2010. számon folytatódott az eljárás. A büntetőügy alapja a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség B.5580/2002. - a továbbiakban I. számú - vádirat - I/1-4., II/5-11. és III/12. pontok -, a B.V.9588/2003. - a továbbiakban II. számú - vádirat 1-6. pontok és a B.11.944/2003. - a továbbiakban III. számú vádirat - volt.

A másik alapeljárásban a Fővárosi Bíróság 9.B.941/2006/55. számú ítéletét - amely a III.r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett - a Fővárosi Ítéltábla a 2.Bf.279/2010/5. számú végzéssel 2011. június 9. napján az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A büntetőügy alapja a Fővárosi Főügyészség NF.1763/2003/40-I. - a továbbiakban IV. számú - vádirata volt. A Fővárosi Bíróság az ügyet a szintén megismételt elsőfokú eljárási szakaszban lévő, a fentiekben részletezett 24.B.754/2010. számú ügghöz egyesítette.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2013. május 28. napján kelt 24.B.754/2010/92. számú ítéletével határozott az I.r. és a II.r. vádlott ellen emelt vádról. Ítéletében az áttekinthetőség érdekében az előzőekben I-IV. számmal jelzett vádiratok és azok alpontjai számozását követte.

Az I.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) - I.1-4. tényállás -, csalás bűntettében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) - I/III. tényállás -, folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (6) bekezdés

b./ pont) - II.1-5. tényállás - , csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont (6) bekezdés b./ pont) - II.6. tényállás -, társtettesként elkövetett csalás büntetének kísérletében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) - IV. tényállás -, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§) - IV. tényállás - állapította meg. Halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés tartamába az általa előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az I.r. vádlottat kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a magánfél részére 28.000.000 forintot kártérítés címén fizessen meg.

A magánfelet ezt meghaladó polgári jogi igényével, valamint az Orgovány és Vidéke Takarékszövetkezet és magánfelet2 polgári jogi igényével a törvény egyéb útjára utasította.

Az I.r. vádlottat kötelezte továbbá a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Ugyanakkor az I.r. vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) - III. tényállás -, csalás büntette (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) - I/II.5. tényállás -, 6 rb. csalás büntetének kísérlete (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat c./ pont, (6) bekezdés b./ pont) - I/II.6-11. tényállás -, csalás büntetének kísérlete (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont), - IV. tényállás -, 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) - IV. tényállás -, közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) - IV. tényállás - miatt emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottat az ellene 2 rb. - egy esetben társtettesként elkövetett - csalás büntetének kísérlete (Btk.318.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont), 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) bekezdés b./ pont) és magánokirat-hamisítás vétsége (Btk.276.§) - valamennyi a IV. tényállás - miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője az I/III. és IV. tényállások tekintetében felmentésért, egyebekben a büntetés enyhítéséért jelentettek be fellebbezést.

A II.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A polgári jogi igény elbírálása körében a magánfél fellebbezett. Perorvoslatában egyrészt a megítélt 28 millió Ft kártérítés után - a 96 millió Ft-ról szóló tartozáselismerő nyilatkozat keltétől a kifizetés napjáig számított - kamat megfizetésére kötelezést igényelte. Másrészt a II/6-os tényálláshoz kapcsolódóan a

20 millió Ft lombardhitel általa, mint megtévesztett kezes által visszafizetett teljes tőke és kamatai megtérítésére is kérte az I.r. vádlott kötelezését.

Fenti perorvoslatok alapján az elsőfokú ítélet a II.r. vádlott vonatkozásában, illetve az I.r. vádlottat felmentő részében jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.762/2013/1. számú átiratában úgy foglalt állást, hogy a megismételt eljárásban a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályok megtartásával megalapozott tényállást állapított meg. Az I.r. vádlott bűnösségét okszerűnek, cselekményei minősítését törvényesnek, a fő- és mellékbüntetés tartamát megfelelőnek, inkább méltányosnak találta. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet hagyja helyben, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott megbánását hangoztatta azzal, hogy az eljárás alatt mindvégig együttműködött a hatóságokkal, minden tárgyaláson megjelent. Négy gyermeket nevel, ötödik gyermeke napokon belül megszületik. Előzetes fogvatartásban 15 hónapot letöltött, a büntetés olyan mértékű enyhítését kérte, hogy további szabadságvesztésre ne kelljen ismét börtönbe vonulnia.

Az I.r. vádlott védője fellebbezését írásban megindokolta és a nyilvános ülésen is annak megfelelően szólalt fel. Hangsúlyosan hivatkozott az egyes cselekményeknél résztvevők közrehatására, egyben az ő felelősségük megállapítását is hiányolta. Kiemelte a tetemes időmúlást, amely a bizonyítást, egyben a vádlott védekezési lehetőségét is hátrányosan befolyásolta. A tényállás I. és II. pontjai körében főként az időmúlás miatt látott elfogadható indokot a büntetés enyhítésére.

A tényállás III. pontjában a tanú sérelmére nem találta bizonyítottnak az I.r. vádlott bűnösségét. A tanú ugyanis többször hangoztatta az eljárás során, hogy elszámoltak, semminemű követelése nincs. Másrészről tanulmányozta a Budapesti II. és III. Kerületi bíróság felmentő ítéletét és az iratokat, de abból sem következik, hogy az egy másik ügylet lett volna. Amennyiben ez nem állapítható meg, úgy a bizonytalanságot a vádlott javára kell értékelni, ugyanis a felmentő ítéletben megállapított tények nagymértékben azonosak a jelen ügy adataival.

A tényállás IV. pontjára vonatkozó kifogásai között a jogerősen elbírált a III.r. vádlott előadására hivatkozott. Eszerint nevezett tanúként elmondta, hogy az I.r. vádlott kérte meg bizonyos papírok aláírására, de mást nem tudott elmondani, így azt sem, hogy az I.r. vádlottnak ehhez milyen érdeke fűződött. A tanú állításából nem következik, de a további tanúk előadásából sem kapott a bíróság olyan adatokat, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy az I.r. vádlott tisztában lett volna az ügyletek lényegével és azoknál maga is aktívan közreműködött.

Végző soron a védő az I.r. vádlott felmentését kérte az I/III. és IV tényállási pontokban foglalt cselekmények alól. A tényállás I. és II. pontokbeli magatartások miatt a büntetés enyhítését indítványozta.

Magánfél1 sértett további polgári jogi igényével kapcsolatban utalt arra, hogy nem a magánfél1 vállalt kezességet, hanem a Kft. - II.6. tényállás-, azonban érdemi indítványt nem tett.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez egyben bejelentette, hogy a határozat kihirdetésére elnapolt nyilvános ülésen gyermeke születése miatt nem kíván részt venni.

A fellebbezések közül a magánfél perorvoslata részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti perorvoslatok alapján a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében a fellebbezéssel érintett az I.r. vádlott tekintetében, a Be.349.§ (2) bekezdése folytán a felmentő rendelkezések kivételével, a Be.348.§ (1) bekezdése szerint bírálta felül az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával folytatta le eljárását. A bizonyítási eljárás során mindenben figyelembe vette a hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásokat. Ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, beszerzett minden olyan bizonyítékot, amely a vádlott által elkövetett magatartás sorozatot releváns részeiben megítélhetővé tette. Az ügyészség több bíróság előtt összesen négy vádiratot nyújtott be, azokban egyenként is több bűncselekmény szerepelt, egyes ügyek áttétele, egyesítése és a hatályon kívül helyezések is nehezítették az I.r. vádlott magatartásának elbírálását. Az ítéltábla megállapította, hogy a felülbírálat terjedelmét meghatározó körben a Fővárosi Törvényszék igen alapos, célirányos tárgyalással folytatta le a megismételt eljárást. Meghallgatta a vádlottat, az egyes cselekményekhez kötődő tanúkat, felolvasta, illetve ismertette az eljárás alatt elhunyt tanú nyomozati vallomását, illetve egyéb okiratokat. Végző soron a tárgyalás anyaga mellett a szükséges mértékben a vonatkozó nyomozati iratokat, köztük az egyes ügyleti dokumentumokat is a bizonyítás körébe vonta. A törvényszék a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetetten megvizsgálta, erről ítélete indokolásában részletesen beszámolt. Az ítélet indokolása megfelel az iratok tartalmának, ténybeli következtetései hibátlanok, érvelése meggyőző erővel rendelkezik. A bizonyítékok helytálló mérlegelésével a törvényszék csaknem hiánytalanul megalapozott tényállást állapított meg.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma, illetve a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján a következőkkel látta szükségesnek kiegészíteni, illetve pontosítani:

- Az I.r. vádlott ellen további büntető eljárások vannak folyamatban: A Fővárosi Főügyészség 2008. május 13-án kelt NF.2528/2006/65/1. számú vádiratában különösen nagy kárt okozó csalás büntette és jelentős értékre elkövetett orgazdaság büntette miatt emelt vádat, a Budai Központi Kerületi Bíróságon 2.B.129/2009. szám alatt jelentős kárt okozó csalás büntette miatt az eljárás folyamatban van, a Székesfehérvári Városi Bíróságon közokirat-hamisítás büntette miatti eljárásban nem jogerős elsőfokú felmentő ítélet született. (az I.r. vádlott erkölcsi bizonyítványa.)
- Az ítélet 7. oldal I/1. pontjában az első dátum helyesen 2000. március 8. napja.
- Az ítélet 9. oldal II/5. pontját követően rögzíti a következőket:

A magánfél 96 millió Ft és kamatai erejéig polgári jogi igényt terjesztett elő. (BRFK III-1612/2002.bü. II/33. oldal, 11. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal)

- Az ítélet 10. oldal 1. bekezdését kiegészíti:

Az I.r. vádlott a 20 millió Ft hitelt 4 alkalommal pénztáron keresztül készpénzben felvette, azt a későbbiekben a Kft. mint készfizető kezes helyett a magánfél a bank részére visszafizette. (CIB Bank Zrt. - az Inter Europa Bank jogutódja - 26. sorszám alatti közlése)

- Az ítélet 12. oldal I/III. pontja első mondata a következőkkel szorult kiegészítésre, illetve pontosításra:

Az I.r. vádlott a Kft. nevében 1999. szeptember 30. napján vásárolt a tanú termelőtől 57. 655.536 Ft értékben bort, amelynek fizetési határidejét 1999. október 12. napjában határozták meg. Az I.r. vádlott a vételt követően a bort elszállíttatta. (számla az eladásról, pótnyom. ir. IV. kötet 16-27. oldal és a tanú vallomása, pótnyom. ir. IV/1621. oldal)

A következő mondatban elírás miatt, helyesen 2000. tavaszán kereste fel az I.r. vádlott a tanút.

- A számla kiegyenlítésére felajánlott ingatlan megjelölését akként pontosítja, hogy az természetben a 1121 Budapest, (XII. ker.) Hegyhát utca 27. szám alatti ingatlan volt. (adásvételi szerződés, nyom. ir. 1633. oldal)
- Az ítélet 13. oldal 5. bekezdésében az ügyvéd neve pontosításra került, az utolsó bekezdésben a foglaló jogcímén átadott összeg 30 millió Ft. A helyesbítéseket mindkét esetben elírások indokolták.

- A 13. oldal utolsó előtti bekezdésének folytatásaként rögzíti, hogy az ügyvéd a cselekmény időpontjában nem tartózkodott az irodájában.

- Az ítélet 14. oldal első bekezdésének kiegészítése a következő:

A 2002. október 29. napi nyilatkozatot csak az egyik tulajdonos a Kft. adta, nevében azon az ügyvezető aláírása szerepel. A 2002. október 30. nappal keltezett nyilatkozat már mindkét tulajdonos nevében készült, a Kft. nevében ezen is az ügyvezető aláírása és a cég pecsétje, a Kft. nevében az ügyvezető aláírása és a cég pecsétje szerepel. Az aláírások és a pecsétek is hamisítványok voltak. Mindkét nyilatkozatra ismeretlen módon került a budapesti ügyvéd1 szárazbélyegzője, pecsétje és névaláírása is, akinek a személye ily módon eltért az adásvételi szerződésen szereplő és szintén ismeretlen módon felhasznált dr. A budapesti ügyvéd2 személyétől. (136-1138/2003.bü. 1. számú melléklet 123. oldal)

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás a személyi részében, általános megállapításaiban és egyes pontjaiban is teljeskörűen megalapozottá vált, ekként irányadó volt a felülbírálat során.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a védő tényállást - különösen az I/III. és IV. pontokat - támadó érvelését.

A vádlott az elkövetéskori fiatal kora ellenére rendkívül részletesen megtervezett, megszervezett magatartással, szinte életvitelszerűen rendezkedett be az adott család sorozat megvalósítására. Mások közreható magtartása, a sértettek felróható tevékenysége, ahogyan arra a védő hivatkozott, egyrészt semmiben nem menti a vádlott tevékenységét, másrészt legfeljebb az esetek egy részénél merülhet fel.

A tényállás I.1-4. pontjában az Orgovány és Vidéke Takarékszövetkezet Kecskeméti kirendeltségén kötött kölcsönszerződéseknél feltétlenül fennállt a pénzintézet gondosságának hiánya. A több milliós nagyságrendű kölcsönök fedezeteként felajánlott ingatlanok tulajdonosait nem ellenőrizték, a tulajdoni lapokat nem ők szerezték be, hanem megelégedtek azzal, amely okiratokat a vádlott a rendelkezésükre bocsátott, illetve minden vizsgálódás nélkül elfogadták a vádlott által ajánlott személyeket. Ugyanakkor egy másik ügyletnél a sértettől a gondosság elmulasztásának hiánya nem állapítható meg, éppen ellenkezőleg, az elvárható körültekintéssel ő beszerezte a fedezet ingatlan tulajdoni lapját. Más kérdés, hogy azon széljegyként egy hamis adásvételi szerződés alapján már a vádlott szerepelt tulajdonosként. Az I.r. vádlott átgondolt, szövevényes, széles kapcsolatokon alapuló cselekményeit nyilvánvalóan nem tudta volna egyedül megvalósítani. Az eljárásban nem derült fény arra, hogyan kerültek hamis adatok az ingatlan nyilvántartásba,

segítették-e a földhivatalban. Ténykérdés az ügyvédi bélyegzők használata, egyes ügyvédi iratok kikerülése, ügyvédi iroda illetéktelen használata, amely jogi háttérrel nyújtó kérdések több ügyvédi irodát érintettek, s ahol maguknak az ügyvédeknek a szerepe egyértelműen kizárható volt.

Nem volt elfogadható az a védői érvelés sem, hogy a sértett esetében a vádlott jelen ügyben szereplő cselekményét a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság már elbírálta, s jogerősen felmentette az I.r. vádlottat. Ezzel a kérdéssel az ítélet indokolása - 26-27. oldal - is foglalkozik, a jogügylet azonosságát azonban helyesen elvetette. A jogerős felmentő ítéletben egy, a Budapest, XII. Diána u. 21. szám alatti ingatlanra vonatkozó - 2002. évi - ingatlan adásvétel szerepel. Jelen ügyben a borügylet 1999. őszén történt, és a vádlott a Budapest, XII. Kerület Hegyhát u. 27. szám alatti ingatlant ajánlotta fel 2000. július 19-én eladóként.

Tévesen hivatkozott a védő a tényállás IV. pontjával kapcsolatban arra is, hogy a III.r. vádlott tanúvallomása kívül más adatok nem álltak a bíróság rendelkezésére. Az ügyvéd távollétében, az ő irodájában lezajlott cselekményekre több tanúvallomást és dokumentumokat, mint okirati bizonyítékokat értékelt a bíróság. Azokból egyértelműen következett, hogy az eseményeket az I.r. vádlott célirányosan megszervezte, abban aktívan közreműködött, így nem vitathatóan tisztában volt az ingatlan adásvétel fiktív voltaival.

A védői kifogások a bizonyítékok eltérő értékelését igényelték, mely a tényállás megalapozottsága okán a törvényben kizárt, a felmentésre irányuló fellebbezés ezért nem vezethetett eredményre.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnössége, a terhére rótt cselekmények értékelése és az elkövetéskori szabályok szerinti minősítése törvényes.

A 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény (Btk.) folytán az ítélőtábla vizsgálta a Btk.2.§-ára figyelemmel, hogy az I.r. vádlottal szemben az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések-e a kedvezőbbek. Megállapítható volt, hogy az adott bűncselekményeknél az értékhatárok, a büntetési tételek, a halmazati szabályok, az enyhítő rendelkezés lehetősége megegyezik. Az elbíráláskori Btk. azonban a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdésében a börtön fokozat korábbi $\frac{3}{4}$ rész letöltési kötelezettsége helyett csupán a $\frac{2}{3}$ rész megkövetelése miatt egyértelműen kedvezőbb. Az ítélőtábla ezért az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta.

Ennek következtében bár ugyanolyan jogi megítélés szerint, de a vádlott terhére megállapított bűncselekmények minősítését meg kellett változtatni.

Az ítélőtábla ezért az I.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (6) bekezdés

b./ pont, I. 1-4. tényállások), csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (6) bekezdés b./ pont, I/III. tényállás), folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (5) bekezdés b./ pont, II. 1-5. tényállások), csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (5) bekezdés b./ pont, II.6. tényállás), társtettesként elkövetett csalás büntette kísérletének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a./ pont, IV. tényállás) és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk.345.§ IV. tényállás) minősítette.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt helyesen vette számba. Az ítélőtábla azonban a halmazat súlyosító hatásának, azt többszörös halmazatra helyesbítve nagyobb nyomatékot tulajdonított, és további súlyosító körülményként értékelte két csalás büntetténél a folytatólagosságot is.

A Fővárosi Ítélőtábla a halmazatban álló bűncselekmények törvényi fenyegetettsége és az alanyi bűnösség foka alapján a törvényszék által kiszabott 3 év 6 hónap börtönbüntetést igen méltányos főbüntetésnek találta. A halmazati szabályok értelmében a büntetési tétel 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, a kiszabott börtönbüntetés az enyhítő rendelkezés igénybevételével történt. A büntetés középértékétől való eltérést a rendkívüli - és egyértelműen az eljáró hatóságoknak betudható - időmúlás indokolta.

A szabadságvesztés büntetéssel arányos a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is.

A büntetés enyhítésére az ítélőtábla nem látott elfogadható indokot.

Az ítélet rendelkezéseinél az ítélőtábla a Btk. anyagi jogi szabályai szerint módosította a felhívott jogszabályhelyeket.

A halmazati büntetés a Btk.81.§ (3) bekezdésén, a kiszabott szabadságvesztés tartama a Btk.82.§ (2) bekezdés b./ pontja szerinti enyhítés lehetőségén, a börtön fokozat a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontján, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontján alapszik.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk.61-62.§-ai szerint, az előzetes fogvatartás beszámítása a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján törvényes.

A magánfél a kiegészített ítéleti tényállás szerint 96 millió Ft és kamatai erejéig polgári jogi igényt terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a II.1-5. tényállási pontokban megállapított kölcsönök tekintetében megállapította a vádlott bűnösségét, a ténylegesen átadott és meg nem térült 28 millió Ft kár megfizetésére kötelezte a vádlottat, az igényelt törvényes kamatról azonban elmulasztott rendelkezni. A Fővárosi Ítélőtábla a magánfél perorvoslatát ennyiben alaposnak találta és a megítélt kártérítés utáni kamatok megtérítésére is kötelezte a vádlottat.

A magánfél érdemi döntés iránti további igénye nem volt teljesíthető. A tényállás II/6. pontjában a büntetőjogi megítélés szempontjából a sértett az Inter Európa Bank volt, a készfizető kezességet pedig nem a magánszemély¹, hanem a Kft. biztosította. A magánfél saját elhatározásából teljesítette a Kft. mint jogi személy szerződési kötelezettségét. E cselekménynél jóllehet károsodott, de a büntetőügyben nem léphet fel sértettként, ezáltal polgári jogi igény előterjesztésére jogosult magánfélként sem. Az elsőfokú bíróság az érdemben elbírált polgári jogi igényt meghaladó részében a magánfelet egyéb törvényes útra utasította, döntése az anyagi és perrendi szabályok alapján helytálló. A Be.346.§ (5) bekezdése értelmében a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítása ellen nincs helye fellebbezésnek. A magánfél további polgári jogi igényének teljesítésére ezért nem volt lehetőség.

A tárgyalási napok között a 2013. január 21. napjaként feltüntetett dátum elírás folytán téves, az helyesen 2013. január 11. napja volt.

A másodfokú nyilvános ülésen ellenőrzött személyi adatok között a személyazonosító igazolvány száma megváltozott, azt az ítéletábra rögzítette.

Az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2014. év március hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

**Dr. Révész Tamásné
s.k.**

előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 24.B.754/2010/92. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 2.Bf.361/2013/11. számú ítéletében foglalt változtatással 2014. március 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2014. év március hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kállai Zoltán
írnok